

РЕШЕНИЕ

№ 5633

гр. София, 07.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 08.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **61** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във връзка с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Н. Т. Г. против Заповед № 21-4332-007021/13.12.2021 г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“.

С жалбата се иска прогласяване на нищожността на оспорената заповед, а алтернативно нейната отмяна поради незаконосъобразност. Поддържа се, че същата е издадена при нарушение на материалния закон, липсвали мотиви за налагането на ПАМ, както и че не е доказано по безспорен начин виновното му поведение. Претендират се разноси.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не е представляван.

Ответникът –полицейски инспектор Р. Н. от отдел „Пътна полиция“ при СДВР, не се явява и не е заявил становище по жалбата.

Административен съд София – град след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Оспорената заповед е издадена против Н. Т. Г., като според описаната в нея фактическа обстановка същият, в качеството си на собственик на лек автомобил „Волво“ с табели с рег. [рег.номер на МПС] , допуска моторното превозно средство да бъде управлявано от Г. Н. К., който управлявал МПС в [населено място], по [улица]около 18.00 часа на 06.12.2021 г. с посока на движение от [улица]към

[улица]. При извършена проверка се установило, че същият е без СУМПС (лишен по чл. 171, т. 1 ЗДвП), за което е съставен АУАН серия ГА№ 544668.

С процесната заповед е наложена принудителна административна мярка на собственика на автомобила, а именно прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца и са отнети 2 бр. табели с [рег.номер на МПС] .

Заповедта е връчена на 20.12.2021 г.

При така установената фактическа обстановка, СЪДЪТ обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима, а по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

При разглеждане на жалби срещу административни актове и наложени принудителни административни мерки Административния съд следва да прецени дали съответния акт е издаден от компетентен орган в предвидената от закона форма и при правилно приложение на материалния и процесуалния закон, както и дали акта съответства на целта на закона, независимо от посочените в жалбата обстоятелства.

Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи, арг. от чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП.

Нормата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП предвижда, че принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Видно от Заповед № 513з/1618/26.02.2018 г. на Директора на СДВР, полицейските органи от отдел „Пътна полиция“ при СДВР са определени за компетентни органи да прилагат с мотивирана заповед налагането на принудителни административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. „а“ и т. 6 ЗДвП. Предвид това, съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в рамките на законовите му правомощия. Възраженията за нищожност, изложени в жалбата са неоснователни. Напротив, заповедта е издадена от материално и териториално компетентен орган, съдържа всички законови реквизити, същата е мотивирана с прояви на адресата ѝ, които от обективна страна се субсумират под посоченото в заповедта основание за издаването ѝ.

Според чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП, принудителната мярка „прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство“ на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

От фактическа страна за приложението на ПАМ от този вид е необходимо да бъде установено, че МПС е управлявано от собственика или от друго лице, което да попада в обхвата на цитираната по-горе разпоредба, т.е. да е налице някое от посочените в правната норма обстоятелства.

Между страните не се спори, че Г. Н. К. не е притежавал СУМПС, което да е валидно

към момента на проверката. Обстоятелството, че същият е управлявал процесното МПС се установява по безспорен начин от намиращите се по делото документи, които при анализ, еднозначно водят до извод, че на посочената в заповедта дата, същият е управлявал МПС, участвал е в ПТП, като в последствие лично е посочен в това си качество от другия участник в ПТП. Ето защо, фактическите основания за издаване на процесната заповед са налице, а предвид липсата на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да ограничат правото на защита на адресата на заповедта, то жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Заповедта е законосъобразна, като не са налице посочените в жалбата пороци. По отношение на извършените от водача нарушения, компетентен да се произнесе е съответния районен съд, в производството по обжалване на издаденото наказателно постановление по реда на ЗАНН. В настоящото производство следва да бъде констатирано фактическото основание по чл. 171, т. 2а, б. "а" ЗДвП, което безспорно се установява от събраните по делото доказателства.

При този изход на спора неоснователна се явява и претенцията на жалбоподателя за присъждане на разносните по делото.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд-София – град, II-ри състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Т. Г. против Заповед № 21-4332-007021/13.12.2021 г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“.

На основание чл. 172, ал. 5 ЗДвП решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ :